



„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt,

hogyan közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

MÉGIS

2016. húsvét

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

„A legjobbat add a világnak, amid csak van, s ha verést kapsz érte cserébe,
MÉGIS A LEGJOBBAT ADD A VILÁGNAK, AMID CSAK VAN!” (Calcuttai Boldog Teréz)

KRISZTUS (ZALA MEGYE)

(Olasz Ferenc fotója)



KERESZTÚT OLASZ FERENCCEL

Amikor a nagybőjt csöndjében Krisztus és az ember szenvedéséről elmélkedve a keresztút stációit járjuk, talán kissé illetlenül, de mindig öröm rácsodálkozni a keresztúti képekre. Ámbár mondják, aki énekel, kétszer imádkozik. Aki meg hozzá képet is néz, talán háromszor. Valamikor még gyerekkoromban olvastam is az imakönyvben a kegyes felszólítást: Imádkozva járd végig a tizennégy keresztúti képet! Itt következett az ima-szöveg, de vezérfonálként ott volt a templomban a tizennégy kép is. És ott voltak a faluszéli dombokon a keresztúti oszlopok, képekkel, szobrokkal, domborművekkel. Arcok, testek, korbácsok, tövisszörűk, kereszt-fák...

Van egy ember, van egy bámulatra és tiszteletre méltó kortársunk, aki egész életét arra szentelte, hogy Szlovéniától Székelyföldig a Kárpátmedence keresztútját járja. Rácsodálkozik minden útmenti kereszt-re, temetőben álló sírkőre, kőbe-fába faragott fájdalmas Máriára, szentekre és angyalokra. S rácsodálkozik tiszta lelkű emberekre, akikkel útjain találkozik, szót vált, kezét fog velük. Aztán a képet, amit csodálkozó szeme a szívébe vetít, meg is örökíti. Ő úgy hívja, hívatja magát: fotográfus. Ő csak egy alázatos, szerény mester, mint azok a régi kőfaragók, sírkövesek, fametszők, akiknek alkotásai végigkísérik életünket.

Amikor az Úr kivezette népét Egyiptomból és negyven évig kalauzolta a kietlen pusztában, arról is rendelkezett, hogy az ő népe ne feledkezzék meg órála és az ő csodás tetteiről. Pontosán előírta hát, hogy Izrael fiai miként tiszteljék az Urat. De a Törvény betartásához megadta a technikai segítséget is. Sátort, frigy-ládát és áldozati eszközöket rendelt, hogy a választott nép vándorlása során méltóképpen tudja tisztelni Őt. No de ki fogja elkészíteni ezeket a szükséges eszközöket ott a pusztában?

Ezt olvassuk a Kivonulás könyvében:

„Az Úr ezt mondta Mózesnek: „Nézd, én név szerint meghívtam Becaleelt, Uri fiát, Hur unokáját, Juda törzséből, eltöltöttem Isten lelkével, hogy adjon neki ügyességet, értelmet és ismeretet minden mesterségre, hogy a munkát eltervezze és mindent kivitelezzen arannyal, ezüsttel és bronzsal, hogy a köveket tudja faragni és formálni, a fát metszeni, egy szóval mindenféle munkát el tudjon végezni. Segítőül adtam hozzá Oholiábot, Achizamach fiát, Dán törzséből, s megáldottam kellő hozzáértéssel, hogy mindent kivitelezzen, amit neked parancsoltam: a találkozás sátrát, a bizonyság ládáját, és rajta az engesztelés tábláját, s a sátor minden más berendezését, vagyis az asztalt felszerelésével, az arany mécstartót

minden hozzávalójával, továbbá az illatáldozat oltárát, valamint az égő-áldozat oltárát minden kellékével, a medencét talapzatával, a díszruhákat – azaz Áron főpap ruháit és fiainak a papi szolgálathoz ruháit, – a kenetet és az illatszert a szentély számára. Mindent úgy kell megcsinálni, ahogy neked megparancsoltam.” (Kiv 31,2-11)

Mikor rátaláltam erre az ígére, döbbenetesen megálltam. Íme, itt és most születtek meg a mesterségek és a művészetek! Az Úr a választott népből, Juda törzséből fölemelt két embert, eltöltötte őket Isten lelkével és megáldotta őket kellő hozzáértéssel, hogy formálják az anyagot, és mindent megvalósítsanak, ami szükséges az Úr szolgálatához.

Megkapta a hozzáértésnek ezt az áldását Olasz Ferenc, a fotográfus is, akinek életmű-kiállítását most a Pesti Vigadóban láthatjuk. Olasz Ferenc, aki sosem nevezte magát művésznek, aki munkáját sosem nevezte műalkotásnak, s akinek fotográfiái – az ő szavával lélek-fény-képei – megmutatják nekünk a lélek mélységeit, az emberek arcát. És az isten-képmás, az ember arcát megörökítve felvillantja magának a Teremtőnek a képét, az őbenne, vagy a bennünk eltemetett istenarcot.

„A Jóisten – a szellemvilág – csatornákat nyit az ember felé. Minden nap, minden perc az ő dicsőségéről szól, de a mindennapokban nem veszünk észre azt, ami körülvesz ben-

nünket: nem vesszük észre az Istent. A művészek – isteni kegyelem okán – a szellemvilág és földi világ között létesítenek kapcsolatot. Csatornákat nyitnak, melyen a szellemvilág a művészekén keresztül közvetíti üzeneteit az emberek felé.” – ezt írja róla dr. Papp Lajos. Ki hát ez az ember?

Valamikor sok évvel ezelőtt egy kisfiú menekült hazafelé a fekete vihar elől a zalai dombok között. S mikor már úgy érezte, hogy nincs tovább, mert utolérte őt a fürgeteg, egy hatalmas öreg fa alatt egy útmenti feszület tövébe rogyott le. Feltekintett a megfeszített Krisztus arcára, s hozzá könyörgött, most ez egyszer segítse haza őt. Azóta neki minden útmenti feszület azt a Krisztust idézi, aki akkor lehajolt hozzá és magához emelte. „Azóta Krisztus-arcok ezrei, Máriák és szentek, égi és földi angyalok képei szegélyezik az egykori alsópáhoki kisfiú útját.” – írja Kovács Klára.

Olasz Ferenc fényképezőgéppel és filmkamerával járta végig a Kárpát-medencét. Legtöbb képe talán szülőföldjéhez, a Balaton sarkához kötődik. Páhok és Vindornya és a Káli-medence, de onnan elzarándokol, hogy végigkísérje Aquila János életútját, majd bejárja a Székelyföldet és a Szepességet, és a magyarság számtalan tanyáját, házatáját, ahol ez a nép fába, kőbe faragja a hitvallást: „Őseidnek szent hitéhez, nemzedetnek gyökeréhez, testvér, ne légy hűtlen soha!” (Ez a fohász egy máréfalvi székelykapun olvasható, amit egy

újon metszett székelkapu kissé fakóbban már Zsámbékon is idéz.) Az országjárás, a turizmus manapság nagy divat, de a sok-sok hívságos és felszínes divat között a legnemesebbek egyike. Útjaink során meglátogatunk sok-sok régi templomot, felmászunk a selmecbányai kálváriára, lerójuk tiszteletünket a házsongárdi temető és számos síremlék előtt, de valljuk be, a kötelező fotók és szelfik sorában emlékezetünk mégis alig őriz meg néhányat a nemesmetszésű, régi Krisztus-, Mária- és szent-ábrázolások közül. A nép fiaival pedig, akiknek ezek az ábrázolások köszönhetők, a turista nem is találkozik. Olasz Ferenc arra tette föl az életét és tehetségét, hogy ne csak megőrizze számunkra ezeket a nemes ábrázolásokat és ábrázatokat, hanem legelőbb föl is fedezi őket! Babits Mihállyal vallja: „Örököse vagy őseid kincseinek, és rajtad a sor, megőrizni őket.” Így amivel a Gondviselés jóvoltából összetalálkozik, azt először föl kell mérni, abban meg kell keresni az elrejtett istenarcot, s utána nagy figyelemmel, megérzéssel és áhítattal ki kell bontani. Meg kell találni a legjobb szöveget, a kellő távolságot, a méltó háttérrel, s kint, a vadonban, szabad ég alatt ki kell várni a megfelelő világítást, hogy a képen a néző is azt lássa, amit a mester ott fölfedezett. Ha pedig élő arcot akar megörökíteni, ki kell csalogatni belőle, s arcára kiültetni a lelkét, egész múltjával, fájdalmaival és derűjével, humorával és szeretetével. Matyi Mári néni egy szál

krizantémmal, Lina néni boldog fájdalommal, Hetesi Lajos cigarettafüstje, Lázár (Döme) Jóska kerekre nyílt, kérdő szemei, Piroska néni kezén az indás erek, Rozi néni huncut mosolya, és az Élet nagy ajándéka-vesztesége: Judit!

Ezek a filmkockák, Olasz Ferenc élet-rajza megmutatja nekünk népünk lelkének egész gazdagságát. Mily csodálatos emberek néznek ránk az ő portréiról, legyen bár a modell egy öreg parasztember vagy egy szerelmes ifjú asszony! És micsoda nép, ahol sokszáz évvel ezelőtt olyan arcokat tudtak faragni, festeni, mint amikre ő az útszéleken rátalált! Barsi Balázs írja, hogy az ügyetlen technikai tudás „egyáltalán nem zavar (Sőt!), mert olyan mélységekbe és magasságokba emeli a lelket, amiről Rodin Gondolkodójának sejtelve sincs.” Vajon hány Leonardo fogta itt a vésőt, akiknek nevét soha senki sem jegyezte fel, s akik olyan magától értetődő könnyedséggel hagytak maguk után úton-útfelen remekműveket, mint a mezők virágai!

„Megragadó e »régi névtelen mesterek« hite, amellyel megalkották e műveket. Szinte érezni megindultságukat, ahogy az anyagot formálják, igyekezetüket, hogy pontosan azt a »Krisztust-Máriát« ábrázolják, akit az Evangéliumból megismertek, akivel szenvedésében együtt éreznek, akit szeretnek és akit siratnak... Bármiképpen is vélekedjék valaki ezekről a mesterekről, nemes törekvésük volt,

megérdemlik a szeretetet, a tiszteletet, és fogyatkozásaikért a megbocsátást. Zajos, túlhajszolt életünket megszólító, meditációra hívó hangnak szántam e munkámat. Hitről, csöndről, belső csöndről, a lélek csöndjéről vallanak, s mintegy vigaszul a HIT és az ÉLET mulandósága ellen... Lehet, hogy nem tudtam elérni nagy dolgokat, de mindent megtettem, amire képes voltam.” – mondja a mester. (Tiszatáj 1989.)

Vajon honnan ez a szándék, ami őt hajtja immár fél évszázad óta? Miért nem elég neki az az élmény, az a tudat, hogy ő megelégedett magának ezt a számtalan csodát? Miért nem elégszik meg azzal, hogy ő maga szemlélheti ezt?

Hamvas Béla róla is írhatta volna:

„A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja. A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle. Mert amikor bennünket elküldtek, az útrabocsátó Hatalom így szólt: Rád bízok minden embert külön, kivétel nélkül mindenkit. Segíts, adj enni, adj ruhát, mindenkire vigyázz úgy, mint magadra, és ne hagyd a sötétségben elmerülni. Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg. Az egész világ tied. Szabad vagy a kövektől az éterig. Ismerd meg, hódítsd meg, senki se tiltja, de jaj neked, ha magadnak tartod.

Elbocsátlak téged is, mint mindenkit: felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, min-

den örömmel, amit magadba zártál, és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg.

Most eredj és élj, mert a világ a tiéd!”

Olasz Ferenc ösztönösen tudta ezt, és sihederkora óta ezt akarta: elosztani, szétszítani, aminek birtokába jutott. Dolgozott, tanult, fotográfus és filmes lett belőle. Munkáját, munkáit az érzékeny és hívő lelkek társadalma már a hetvenes években elismerte. A hivatalos elismerés azonban egyre később, sőt több volt a gáncs, mint a kézfogás. Miközben filmjeiért külföldi társaságok versenyeztek, itthon a tévé fanyalgott, s könyveiből máig sem lettek slágerek. Jellemző, hogy a két-kötetes Mindörökkön örökké c. album csak két részletben, 2001-ben és 2008-ban két különböző kiadónál és különböző formátumban jelenhetett meg.

Ő maga így ír a saját kálváriáiról:

„Volt, maradt és marad az a maszszív réteg, az alapozók és kontraszelektívek hadserege, akik évtizedeink dicsőséges eredményeképp az ávos tisztikar neveltjei. Igazában mindmáig nincsenek személyi változások, nemcsak a tévénél, a lapoknál sem. Jól tudod: a mindent végighaptakoló főszerkesztők most éppen liberálisok. Új életet kezdenek? Ugyan már: többszöri életük sem tartalmaz már egy fikarcnyi tisztességet, becsületet. Ők a csúszómászók, soha semmilyen konfliktust nem vállalók, ők a gyávák, az árulók és a hősök... ők a

mindenkori szolgák, s alig várják, hogy gazdáik változzanak.” (Tisztáj, 1989.)

„A Helikon Kiadó megbízásából 1977 szeptemberében felvételeket készítettem Aquila János freskóiról (Velemér, Bántornya, Mártonhely). Az album megjelenését 1978 karácsonyára tervezte a kiadó. A 108 db 6x6-os színes diapozitív 1978 januárjában a Helikon Kiadónál »eltűnt«. Tizenkét év múlva, 1990 január 26-án a Helikon Kiadó művészeti vezetője levélben tájékoztattott, hogy »a nagy értéket képviselő anyag hosszas huzavona után sértetlenül »előkerült«, egy szekrény aljában megtalálták. A könyv mind a mai napig nem jelent meg.” (Ecce Homo 2006.)

„Igen, sokan vagyunk másodrendű állampolgárok, akik nem szol-

gáltunk, és nem árultunk el senkit, mert nem pénzre és nem hatalomra vágytunk, hanem önnön etikánk szerint próbáltunk tisztességgel dolgozni. Meghurcoltak bennünket, némaságra ítélték, csak egyet nem vehettek el tőlünk: a hitünket. Miközben a szolgák új uraiknak szolgáltak a régi gazda gyalázásával, mi a Heródesek és Pilátusok között a megjövendőlt Gyermekeket vártuk.

Igen, a Tízparancsolat fenségéről és igazságáról beszélek. Olyan erkölcsi értékeket véd, amelyek minden társadalom létezésének legfontosabb feltételeit alkotják.” (Tisztáj, 1989.)

Aki teheti, nézze meg a Pesti Vigadóban Olasz Ferenc Lélek-Fény-Kép című életmű kiállítását!

Molnár László Aurél

HARC A KÉT ÓRIÁS ELLEN NAGYBÖJTI LELKI NAP BINDES FERI ATYÁVAL

Lelki töltekezésre gyűltünk össze március 12-én, szombaton délután. Bindes Feti atya többször volt már vendégünk, és többen részt vettek, illetve részt vesznek most is az általa vezetett több hetes Szentlélek szemináriumon is. Úgyhogy nem volt zsákbamacska, akik eljöttek, tudták, hogy gazdagabban fognak hazatérni.

Rövid bevezető után Feri atya ünnepélyesen „bejelentette”: „Kérem tisztelettel, bejelentem, hogy mindenki örökké fog élni!” Miért harcolunk hát a halál ellen? Hiszen az első óriás, mellyel meg kell küzdenünk: a halál.

Igen, de akkor kérdés, hogy mi is a halál. Két halált különböztetünk meg. Az első az, amikor a lelkünk távozik a testünkből. Ilyenkor nem történik más, mint hogy egy ajtó bezárul mögöttünk, s egy másik kinyílik, mi pedig átlépünk a küszöbön. Nincs ebben semmi szörnyű. Kutatások is bizonyítják, hogy az emberek többsége nem a haláltól fél, hanem az odáig vezető úttól. Tehát a küszöböt átlépjük, és akkor következik a „meglepetés”: a kinyíló ajtó vajon hova vezet? A hívő ember, aki életében Jézust próbálta követni, nem kell, hogy fél-

jen. Hiszen Isten ránéz, és ha felfedezi rajta Szent Fiának, Krisztusnak a vonásait, akkor kitárja számára a mennyek országának ajtaját. Mert nem azt nézi, hogy több jót tettünk-e, mint rosszat, ahogyan azt mi gondolnánk, hanem egyedül azt, hogy mennyire hasonlítottunk Krisztushoz. Hordozzuk-e Jézus vonásait? Hát hogyan is lehet Krisztushoz hasonlóvá válni? Minden, amit teszek, formál engem: ha jót teszek, egyre jobban hasonlítok Krisztushoz, a rossz viszont eltorzítja a vonásaimat. Ha az Atya egyáltalán nem látja rajtam Krisztus vonásait, akkor következik a második halál, ami már örökké tart. Akik erre a sorsa jutnak, azokról mondja a Szentírás, hogy szeretnének meghalni, de nem megy már! Ez a dermedtő magány örökké tart. Szerencsénk, hogy Jézus eljött a földre, és megmondta, de meg is mutatta, hogyan éljünk. Már itt a földi életünkben magához akar ölelni bennünket a mi Krisztusunk.

A második óriás a bűn. Végigkíséri az életünket ez a csúnya átok. Hiszen rossznak lenni gyakran jó, érdekes és izgalmas. Nem akarok én haragban lenni az Istennel, csak sokszor nem tudok ellenállni a kísértésnek. Nagyon fontos tudnunk, hogy bűn az, amit az Isten annak tart. Ha jó a mennyei Atyáról alkotott képem, akkor helyesen fogom a bűnt is megítélni. Az emberről pedig csak az hozhat ítéletet, aki őt belülről is ismeri, ez pedig egyedül az Isten. És a mi Istenünk irgalmas, jóságos, igazságos. Hányszor megígérjük az Istennek,

hogy „jók” leszünk, aztán megint nem sikerül! Isten pedig, ha megvalljuk és megbánjuk a bűneinket, magához von, és azt mondja: „Gyere, te buta! Szeretlek!” Isten nem akar velünk szakítani. A tékozló fiú történetében tulajdonképpen az apa az igazi tékozló. Ám ő a szeretetet tékozolja. Sokszor hallottuk, olvastuk, elmélkedjük csak végig! Mert ez a történet az irgalmas Istentről szól, aki mindannyiunkat hazavár. Ha odáig jutok, hogy „el merem játszani” a tékozló fiút, akkor az Atya újraöltöztet. Vagyis ha merek bocsánatot kérni. Ezt háromféleképpen tehetem meg. Este, amikor lelkiismeretet vizsgálok. Négyszemközt az Istennel. Isten komolyan veszi minden szavunkat ám! A szentmise elején is bocsánatot kérek, erre azonban előre készülhetek, hiszen ott rövid az idő. És a pap mit mond? „Irgalmazzon nekünk a Mindenható Isten, bocsássa meg bűneinket, és vezessen el az örök életre.” És a szentgyónásban személy szerint is kaphatok feloldozást, ha őszintén megvallom és megbánom a bűneimet, és kész vagyok arra lélekben, hogy a jóra törekedjem és a bűnt kerüljem. Ugye emlékszünk rá: bűn az, amikor szándékosan meg akarom szakítani az Istennel való kapcsolatomat, illetve Istennel szándékosan haragban akarok lenni. A pap pedig ezzel a feloldozással bocsát el a gyónás után: „Isten megbocsátotta bűneidet, menj békével!” Higgyük hát el, hogy az Isten tényleg megbocsát! Azt mondja a közmondás: A szent is hétszer botlik

meg napjában. De hogyan lehet hétszer megbotlani? Csak úgy, ha hat-szor közben fel is kel.

Ezzel bocsátott hát utunkra Feri atya: emberek vagyunk, megbotlunk. A lényeg az, hogy mindig felálljunk.

TEMPLOMÉPÍTÉS 1938-BAN ÉS MA

Különleges dokumentum került elő miután átköltöztünk új templomunkba. A költözéskor sok-sok anyagot kellett átnézni: mit lehet kidobni, mi az, amit érdemes megtartani, sőt közkinccsé tenni. Egy olyan dokumentum került elő, amiről már többen tettek említést, de sehol sem találtuk. A faluban szóbeszéd volt, hogy a Váradi család a mai Széchenyi teret és a mögötte elterülő földterületet a pátyi Római Katolikus Egyházközségnek ajándékozta templomépítés céljára. Ezt a területet 2000-ben kértük is erre hivatkozva az akkori önkormányzattól, de az ettől elhatárolódott. A dokumentum szerencsére előkerült, és ebből kiderül, hogy 1938. július 20-án határozták el: egy új templomot építenek és erre gyűjtést indítanak. Az akkori plébános Szabó Pál, a világi elnök pedig Váradi József volt.

A gyűjtést az akkori plébános a következő buzdító levéllel hirdette meg:

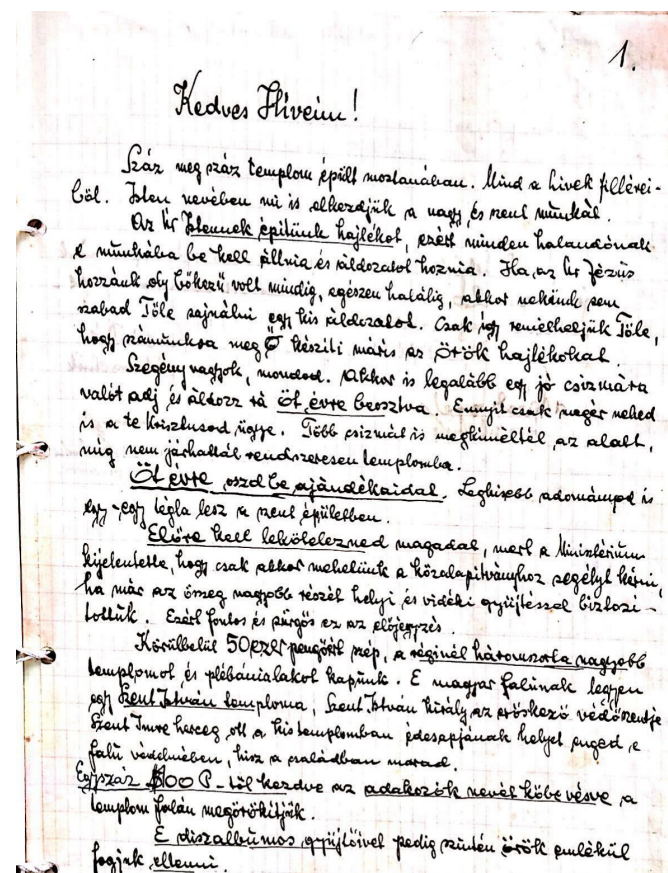
„Kedves Híveim!

Száz meg száz templom épül hazánkban. Mind a hívek filléreiből. Isten nevében mi is elkezdjük a nagy és szent munkát.

Az Isten minket nagyon szeret, és nem veszi „túl komolyan” a fogadkozásainkat. Ha mi is szeretjük őt, és törekszünk a jóra, Ő irgalmasan föl-emel és magához ölel bennünket.

Schumicky Ildikó

Az Úr Istennek építünk hajlékot,
ezért minden halandónak e munkába
be kell állnia és áldozatot hoznia. Ha
az Úr Jézus hozzánk oly bőkezű volt
mindig, egészen halálig, akkor ne-
künk sem szabad Tőle sajnálni egy
kis áldozatot. Csak így remélhetjük
Tőle, hogy számunkra meg ő készíti
máris az Örök hajlékokat.



Bél. Kár megvárni templom épült muszlimoknak. Mind a hivatott feléve-
től. Itt nyilván mi is alkonyodik a nagy és mély nyugalom.

Az ki lemezre epitulu hajleltot, rest minden karamonak
 e munkala be kell allnia es elmozdalt hoznia. Ha az ki jeno
 hoznak oly tokelet vol minig, egyszer katalig, allot uchiul sem
 szabad Tole sajnalni egy kis idoszalot. Azk egy remeltarajki Tole,
 hogy ramunkozna meg e birisi mar az Stoll hajleltotal.

Szeregy vasfolyó, mondom. Akkor is legalább egy jó csizma + valót adtál, és akkor tárt előttem beszélni. Egyrészt csak rugós szék is a térszélén, rögtön. Több csizma is megkérdeztem, az alatt, míg nem jöhetett rendszerezni lempomba.

Átérte az elbeszélő a hajlékára. Leghíresebb adomái és egy csigáig legla lesz rá mint épületekre.

Ezért kell felkelésnek magának, mert a Miniszterium kijelentette, hogy csak akkor mehetünk a Keresztényházhoz segítségért kéri ha más az ország nagyobb részét helyi és vidéki gyűlésekkel biztatoljuk. Ezek közül is párját az az eljegyzés.

[illegible]

100 P - 122 kardus az adakerék nevű közeve re
leptem felül megőrizték.
E diabolikus nyílóval pedig minden örök pulskul
fogak elleni.

egény vagyok, mondod. Akkor is

alább egy jó csizmára valót adj és
 egy új öltözékbe bocsát. Ennek

Szegény vagyok, mondd. Akkor is legalább egy jó csizmára valót adj és áldozz rá öt évre beosztva. Ennyit csak megér neked a te Krisztusod

ügye. Több csizmát is megkíméltél azalatt, míg nem járhattál templomba.

Öt évre oszd be ajándékaidat. Legkisebb adományod is egy-egy téglalemez a szent épületben.

Előre kell lekötelezned magadat, mert a Minisztérium kijelentette, hogy csak akkor mehetünk a közalapítványhoz segítyt kérni, ha már az összeg nagyobb részét helyi és vidéki gyűjtéssel biztosítottuk. Ezért fontos és sürgős ez az előjegyzés.

Körülbelül 50 ezer pengőért szép, a réginél háromszorta nagyobb templomot és plébániát kapunk. E magyar falunak legyen egy Szent István temploma, Szent István király az erőskezü védőszentje. Szent Imre herceg ott a kis templomban édesapjának helyet enged e falu védelmében, hisz a családban marad.

Egyszáz 100 P-től kezdve az adakozók nevét kőbe vésve a templom falán megörökítjük.

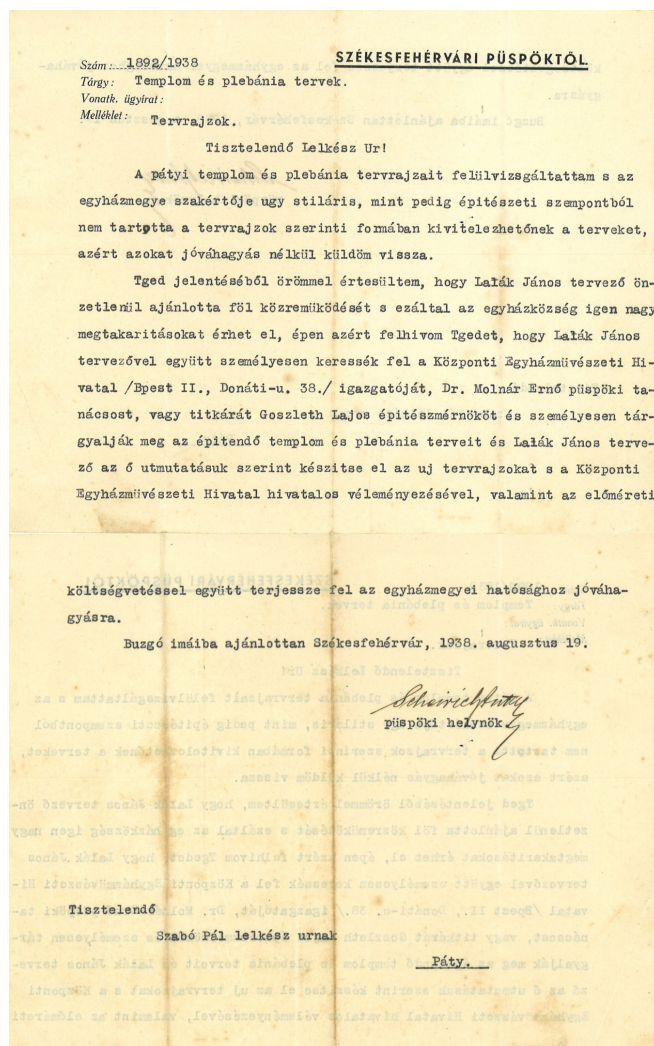
E díszalbumos gyűjtőívet pedig szintén örök emlékül fogjuk eltenni.

A ti templomotokért fáradozva, az Isten dicsőségére és az ő szent nevében bízva a pátyi templom építő bizottság nevében

Páty, Szent István évében ,,

Hála az Istennek Szabó Pál sorai meghallgatásra kerültek, még ha egy pár évtizeddel később is. Sok minden változott, de az akkori emberek vágya és elkötelezettsége napjainkra

megvalósulni látszik. Szent István tiszteletére fogant meg a szándék, később Szent Imre tiszteletére kezdtük, majd Szent II. János Pál tiszteletére fejeztük be. A helyszín sem ugyanaz, de úgy hisszük, hogy végül a lehető legideálisabb területre került a templom.



Amikor már éppen kezdtem türelmetlen lenni, hogy a 2000-ben letett alapköre lassan már 9 éve építjük a templomot, és még mindig nem vagyunk készen, ez a levél a kezembe került, és újra erőt kaptam. Ráébredtem, hogy ez a 16 év nem is olyan sok ahhoz képest, hogy megfogalmazódott bennünk a templom építésének gondolata, hiszen már több mint két

éve beköltöztünk, és évről évre haladunk előre lépésről lépésre.

feljegyzés: ☉ = jövedelmű és költségvetés.

3.

Alulírottak kötelezzük magunkat, hogy évente az építési költségvetés új templomára 1938. évtől kezdődően központosítottan hozzájárulunk:

Név	1938	1939	1940	1941	1942	Összesen
1. Szabó Pál	100	100	100	100	100	500
2. Sándor Károly	100	100	100	100	100	500
3. Várady József	100	100	100	100	100	500
4. Szabó János	100	100	100	100	100	500
5. Szabó János	100	100	100	100	100	500
6. Szabó János	100	100	100	100	100	500
7. Szabó János	100	100	100	100	100	500
8. Szabó János	100	100	100	100	100	500
9. Szabó János	100	100	100	100	100	500
10. Szabó János	100	100	100	100	100	500
11. Szabó János	100	100	100	100	100	500
12. Szabó János	100	100	100	100	100	500
13. Szabó János	100	100	100	100	100	500
14. Szabó János	100	100	100	100	100	500
15. Szabó János	100	100	100	100	100	500
16. Szabó János	100	100	100	100	100	500
17. Szabó János	100	100	100	100	100	500
18. Szabó János	100	100	100	100	100	500
19. Szabó János	100	100	100	100	100	500
20. Szabó János	100	100	100	100	100	500
21. Szabó János	100	100	100	100	100	500
22. Szabó János	100	100	100	100	100	500
23. Szabó János	100	100	100	100	100	500
24. Szabó János	100	100	100	100	100	500
25. Szabó János	100	100	100	100	100	500
26. Szabó János	100	100	100	100	100	500
27. Szabó János	100	100	100	100	100	500

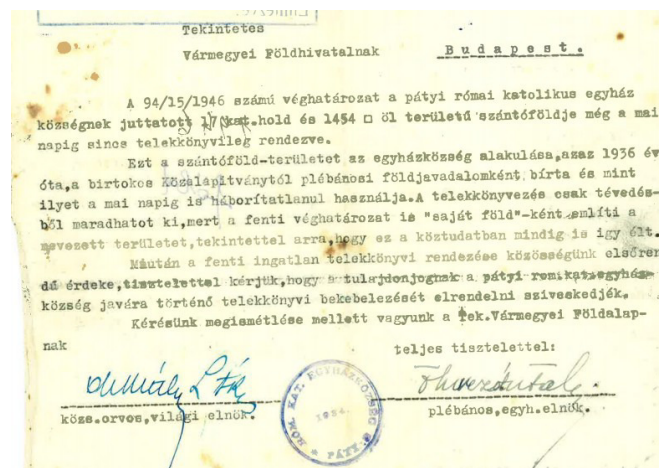
Tavaly év végére elkészült a templom kupolájának hőszigetelése, amely jelentősen csökkentette a fűtési költségeket és a komfortérzésünket a templomban és a közösségi terekben.

Ez év februárjában befejeződött a torony burkolása, és esélyünk van további jelentős munkálatokra. Terveink szerint azokat a soron következő dolgokat szeretnénk elvégezni, amelyek a templom külső rendezettségét teszik véglegessé. Mik is ezek a feladatok?

Szeretnénk első lépésben a maradék burkolást elvégezni a kerítésen is, mert így véglegesíteni tudjuk a kertet. A teljes belső udvar térkövezését az utcai csatlakozással is szeretnénk elvégezni, így a takarítás várhatóan

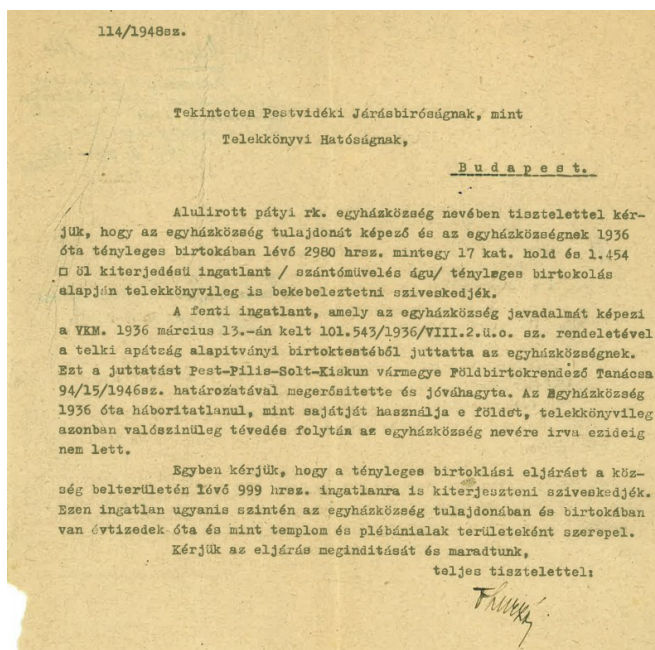
egyszerűbb lesz, hiszen jelenleg rengeteg koszt hordunk be a templomba. Szeretnénk a kovácsoltvas bejáratot is elkészíttetni, ezzel a külső kerítést megszüntethetjük, véglegesen parkosíthatjuk a templom külső részét is. Ehhez sok apró kis kiegészítő feladat is csatlakozik, mint például az esővízcsatornák végleges bekötése, a zúzott kő szegély körben a templom körül, a kerengő külső mennyezetének hőszigetelése és festése, a bejárat feletti külső mennyezet festése, a plébániai bejárat térkövezése, a garázslejáró térkövezése, a garázsajtó felszerelése. Sok-sok apróságnak tűnő feladat, de mind fontos. Szeretnénk a templom belső folyosóját, a lépcsőházakat és az emeleti folyosó karzatát is idén véglegesen leburkolni.

A templomtér világításának véglegesítését is szeretnénk elkezdni az anyagi lehetőségektől függően. Ennek van egy fontos eleme: a vezérlő központ, amely tudja a világítást, a hangokat és az elektromos ablakokat is vezérelni, akár távolról is.

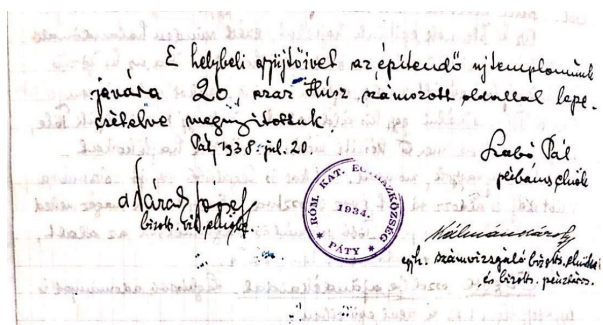


Remélhetőleg az önkormányzatnak köszönhetően kulturált térkövezett parkoló is készül ebben az évben, ez-

zel is tisztábban tudjuk tartani a környezetünket.



Sok-sok feladat van hátra, sok-sok munka ehhez az anyagi lehetőségeket megteremteni. Ezért kérjük mindenkinek az imáját, hogy a templomépítőknek legyen erejük mindezeket megvalósítani ebben az évben. Kérünk mindenkit, hogy Szabó Pál plébános buzdításait szívlelje meg, és ki-ki lehetőségéhez képest támogassa anyagilag is idén is a megvalósítandó feladatokat.



Öröm megtapasztalni, hogy nemcsak templomunk épül, hanem közösségünk is. Öröm hétről-hétre látni a megjelenő új arcokat. Öröm, hogy templomunk a térség regnumi központjává válhatott. Reméljük, hogy ez a növekedés nem áll meg, és ahogyan

Spányi Antal püspök atya egyszer megkérdezte, hogy nem lesz-e ez a templom túl kicsi, valóra váljon.



„Urunk, adj tehetséget, lelki és testi erőt, hogy közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

Schumicky András

Páty Római Katolikus Plébánia

Képviseli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu

HITOKTATÁS - 2016/2017-ES TANÉV

35/A. § Az állami iskola 1–8. évfolyamán az erkölcsstan óra vagy az ehelyett választható, az egyházi jogi személy által szervezett hit- és erkölcsstan óra a kötelező tanórai foglalkozások része. (2011. évi CXC. törvény a nemzeti köznevelésről)

35. § (3) A hit- és erkölcsstan óra az iskolában a tanórai foglalkozások rendjéhez illeszkedik.

(4) A nevelési-oktatási intézmény és az egyházi jogi személy a fakultatív hitoktatással és a hit- és erkölcsstan-oktatással kapcsolatos feladatok ellátása során egymással kölcsönösen együttműködik. (2011. évi CXC. törvény a nemzeti köznevelésről)

A köznevelési törvényből idézett fenti cikkelyek hétköznapi nyelvre lefordítva azt jelentik, hogy az általános iskola mind a nyolc évfolyamán kötelező az erkölcsstan oktatás, mely helyett a szülő gyermeke számára választhatja a hit- és erkölcsstan oktatást – ezt az illetékes egyház szervezi meg az iskolában. A rendelkezés bevezetése 2013-ban kezdődött meg felmenő rendszerben – így a 2016 őszen kezdődő tanévben az általános iskolában elsőtől nyolcadikig valamennyi évfolyamon lesz erkölcsstan oktatás, illetve ennek alternatívájaként hit- és erkölcsstan oktatás. Azaz lehetőségünk van arra, hogy gyermekeink számára a rendes iskolai oktatás keretei között biztosítsuk a hittan tanulását. Nem kell őket külön délutáni

órákra járatnunk, hanem órarendbe illesztetten, az erkölcsstan órákkal párhuzamosan tudnak részt venni a hittan foglalkozásokon.

Itt Pátyon egyházközségünk azóta, mióta erre lehetőség nyílt, megszervezi az iskolával együttműködve a katolikus hitoktatást, amely a következő tanévtől már itt is valamennyi évfolyamra kiterjed. A leendő elsősök szülei a beiratkozás alkalmával írásban nyilatkozhatnak arról, hogy gyermekük számára erkölcsstan helyett a katolikus hit- és erkölcsstan oktatását igénylik. A nyilatkozat az iskola honlapjáról letölthető. A beiratkozás időpontja: 2016. április 14-15. (csütörtök-péntek) 8-19 óráig. Arra is lehetőségünk van, hogy felsőbb évfolyamba járó gyermekünket átírassuk hittanra, akkor is, ha eddig nem arra járt. Döntésünket legkésőbb minden tanévben, így az idén is, május 20-ig kell írásban jelezni az iskola igazgatójának. A változás a következő tanévtől lép érvénybe.

A fentiek értelmében mindenkit biztatunk arra, hogy szülőként éljünk törvényadta lehetőségünkkel, mely számunkra könnyebbség, és egyben megfelelő alkalom arra, hogy lelkiismereti kötelezettségünknek eleget tegyünk – ugyanakkor hiteles tanúságtétel hitbéli meggyőződésünkről és felekezeti hovatartozásunkról is.

RSJ

KARITÁSZ HÍREK

Nagyböjti élelmiszergyűjtésünkre mintegy 300 kg élelmiszer érkezett, kb. 120 ezer Ft értékben. Ezt 35 nehéz sorban élő idősnek, illetve családnak juttattuk el. Köszönjük a hívek nagylelkű adományait.

Karításcsoportunk szeretne kapcsolatot létesíteni olyan idősekkel, akik teljesen magányosak, ill. bár családban élnek, jól esne nekik valakivel időről időre elbeszélgetni. Fontos lenne számunkra azoknak az időseknek a látogatása, akik korábban templomba járók voltak, ám lassan elmaradoztak testi gyengeségük folytán. Kérünk mindenkit, hogy ha valaki ilyen idős testvéréről tud, jelezze azt Megtért Magdinak vagy Schumicky Ildikónak.

Heti fogadóóráinkra továbbra is várunk szeretettel mindenkit, aki nehézségekkel küzd. Hátha tudunk segíteni.

Schumicky Ildikó karitászevezető

IRGALMASSÁG 2016



Az Isteni Irgalmasság rendkívüli szentévében rendkívüli hittel készülünk az Irgalmasság ünnepére.

„Az Apostoli Penitenciária 2002. június 29-én kelt dekrétuma szerint teljes bűcsú nyerhető ezen a napon a szokásos feltételek mellett.

Az ünneppel kapcsolatban érdemes idézni Jézus szavait, melyeket Szent Fausztina nővér naplójában olvassunk. "Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasságnak ünnepe. Azt kívánom, hogy a képet (az Irgalmas Jézus képét) húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az irgalmasság ünnepe!" (Napló 49.) "...Azt kívánom, hogy az irgalmasság ünnepe menedék és menekvés legyen minden lélek, de főleg a szegény bűnösök részére." (Napló 699.)

Szerte a világon milliók készülnek kilenceddel az irgalmasság ünnepére. A kilenced nagypénteken kezdődik. Ez a nap - húsvét ünnepével együtt - Isten irgalmas szeretetének csúcspontja.

Amikor II. János Pál pápa Krakkóban felszentelte az Irgalmasság bazilikáját, beszédében ismételte ezt a főhást: "Jézusom, bízom benned!" Tegyük ezt mi is mindannyian."

(Katona István atya)

Számunkra, akik templomunk védőszentjének Szent II. János Pál pápát kértük fel, dupla ünnep az idén április 2-a, Irgalmasság vasárnapjának előestéje. Hiszen 11 évvel ezelőtt, 2005-ben, amikor szentatyánk átlépte a Mennysorság küszöbét, éppen így esett a húsvét, mint az idén, és ő Irgalmasság vasárnapja előestéjén, április 2-án, szombaton költözött az örök hazába.

Arra hívunk hát Benneteket, kedves Testvérek, hogy készüljünk együtt kilenceddel erre a szép ünnepre, és nagypénteken, a kezdőnapon, valamint április 2-án, szombaton, a kilenced befejező napján, 3 órakor imádkozzunk együtt a templomban, Szent II. János Pál közbenjárását is kérve közösségünkért, településünkért, nemzetünkért és az egész világért, s leginkább azokért, akik távol vannak Krisztustól.

Imádkozzunk minden nap:

**Istenünk, irgalmas Atyánk,
aki szeretetedet fiadban, Jézus
Krisztusban
kinyilvánítottad, és ránk árasztot-
tad
Szentlelkedben, a Szabadítóban,
ma Rád bízunk a világ és minden
egy ember sorsát.**

**Hajolj le hozzánk, bűnösökhöz,
Szenteld meg gyengeségeinket,
Győzz le minden haragot,
Segíts, hogy minden földi ember
megtapasztalja irgalmadat,
És Benned, a háromszemélyű egy
Istenben,
Megtalálja a remény forrását.**

**Örök Atya,
Fiad fájdalmas szenvedése és fel-
támadása által
Irgalmazz nekünk és az egész vi-
lágnak!
Amen.**

*Szent II. János Pál (Az irgalmas Is-
ten szentélye Krakkóban, 2002. au-
gusztus 17.)*

*„Jézus mondja: „Délután három
órákor könyörögj irgalmamért, főleg
a bűnösök részére. Mélyülj el, ha csak
rövid időre is, szenvedéseimben, főleg
elhagyatottságomban halálom órá-
ján. Ez a nagy irgalom órája a világ
számára. Megengedem, hogy behatolj
halálos szomorúságomba. Ebben az
órában nem tagadok meg semmit a
lelkektől, akik szenvedéseimre hivat-
kozva kérnek tőlem valamit.” (Szent
Fausztina nővér naplója)*



Az irgalmasság rózsafüzére:

Először egy **Miatyánkot, Üdvözlégyet és Hiszekegyet** imádkozz, ezután a nagy szemekre a következőket ismételd:

Örök Atya! Felajánlom Neked szeretett Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Testét és Vérét, Lelkét és Istenségét engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.

Majd a kis szemekre:

Jézus fájdalmas kínszenvedéséért irgalmazz nekünk és az egész világnak!

A végén háromszor ismételd e szavakat:

Szent Isten, Szent Erős, Szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk és az egész világnak!

Rózsafüzér Társulat



MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen terjesztett időszaki kiadványa.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**
(judit@remenyicsalad.hu)

www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen közlünk

A nyomtatást támogatta:

Emberi Erőforrások Minisztériuma
(NEA-KK-12-M-0979)

A LITURGIÁK RENDJE

A NAGYHÉTEN ÉS HÚSVÉTKOR

Március 24. *Nagycsütörtök*

18:00 ünnepi szentmise

az utolsó vacsora emlékére
virrasztás este 22:00-ig

Március 25. *Nagypéntek*

15:00 keresztút

18:00 ünnepi istentisztelet

énekelte passió történettel

Március 26. *Nagyszombat*

9:00-12:00/15:00 a szentsír őrzése

19:00 ünnepi szentmise

feltámadási körmenettel

Március 27. *Húsvétvasárnap*

10:00 ünnepi szentmise

ételszenteléssel

Március 28. *Húsvéthétfő*

9:00 szentmise